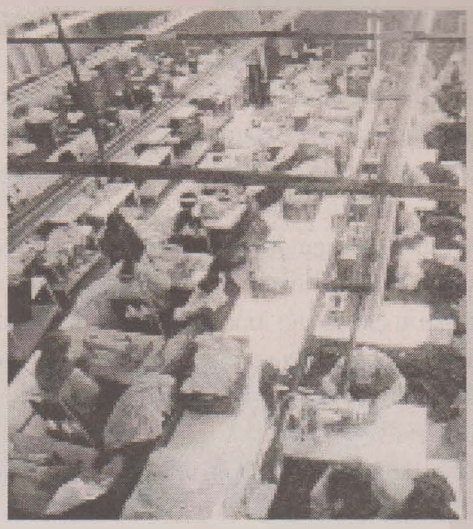
İşçi Bülteni Özel Sayı: 609

Köle değil işçiyiz!..

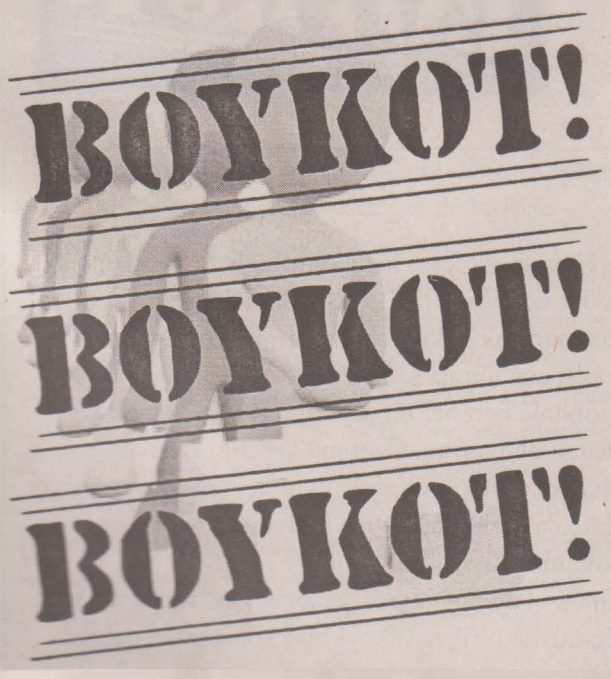
Tekstil İşçileri Bülteni

Fiyatı 25 Kr. Ağustos 2010

Evet-hayır se enekleri i? iye de?il patronlar sınıfına hizmet etmektedir!

İşçi sınıfının kurtuluşu kendi mücadelesinin eseri olacaktır!

12 Eylül'de gerçekleşecek olan anayasa referandumu tartışmaları ülke gündemine oturmuş durumda. Sabahtan akşama dek gazeteler, TV'ler "**evetçi**" ve "**hayırcı**"ların yapıp ettikleriyle uğraşıyor. Bir anayasa tartışmasıdır gidiyor.

"**Evetçiler**" "demokratikleşiyoruz", "statükoyu yıkıyoruz", "12 Eylül ile hesaplaşıyoruz" derken "**hayırcılar**" ise "işsizlik ve yoksulluğa", "açılıma" ve AKP'ye hayır dememizi istiyorlar.

Onlar varsa yoksa nutuklar atıp, vaatlerde bulunup işçi ve emekçileri de peşlerine takmaya, bir tarafa yedekleyerek oy vermeye çağırıyorlar. Gerçek niyetleri ise açık, sonuç *evet* çıkarsa AKP'nin eli güçlenecek, devleti ele geçirme operasyonu hızlanacak, saldırılarını son hızla devam ettirecek. Hayır çıkarsa AKP hükümeti yara alacak, bu da hasımlarının, özellikle de CHP ve MHP'nin işine yarayacak.

Demokratikleşmeden bahsedenler, 12 Eylül ile hesaplaşmaktan dem vuranlar, yani **"Evetçiler"** aslında 12 Eylül darbesinin öz çocukları. Ayrıca bu gerici güçler 12 Eylül'de yaşananları aratmayacak işkencelerin, infazların, katliamların altına da imzalarını atmış bulunmaktalar. **"Hayırcılar"** ise AKP'ye karşı toplumun, özellikle de işçi ve emekçilerin birikmiş öfkesini bu referandum vesilesiyle kullanmak istiyor.

Kuşkusuz ki bu şaşırtıcı değil çünkü tüm taraflar aslında patronların düzeninin ve Amerikan emperyalizminin tarafındalar. Paylaşamadıkları ise sömürü cehenneminde yelken açan geminin kaptan köşkünde kimin oturacağı.

Bu yüzden düzen cephesinin yaptığı tüm bu tartışmalar, aslında işçi ve emekçiler için hiçbir anlam ifade etmiyor. Sözkonusu anayasa zaten **parababaları** düzenine yani **kapitalizme** ait bir metin. Bu metinde işçilerin çalışacağı ama patronların kazanacağı sömürü sistemi kural kabul ediliyor. Bu sembolik metin patronlar sınıfı arasındaki ilişkileri düzenlerken işçilere hep köleliği ve sömürüyü salık veriyor.

Üstelik anayasada yazan pek çok hak dahi bugün bizler için hayli uzak. Anayasada ne polisin istediğini sokak ortasında vuracağı yazılı, ne de suçlu olduğunu düşündüklerine işkence yapabileceği. Oysa polis terörü bizim için artık hayatın bir parçası adeta...

Yine sigorta ve sendika hakları bizzat mevcut anayasada güvence altına alınıyor. Ama sendikalaşan işçiler hem patron tarafından kapı önüne konuyor, hem de devletin polisi tarafından saldırılara uğruyor, hakları için yıllarca mahkemelerde koşturuyor.

Görüldüğü gibi anayasada yazsın ya da yazmasın tüm haklar ancak uğruna mücadele verilerek kazanılabiliyor ve güvence altına alınabiliyor. Mücadele edilmediği ölçüde ise anayasada yazsa da yazmasa da bu haklar işçiler için bir anlam taşımıyor.

Düzen içi taraflar ise anayasayı orasından burasından çekiştirerek kendi dalaşmalarına dayanak yapmaya, bunu yaparken de işçi ve emekçilerden destek almaya çabalıyor. Bu oyun karşısında işçilerin referandum sandığını **boykot** etmesi ve hakları için dişe diş bir kavgaya atılması gerekiyor. İşçilerin gerçek kurtuluşu ise hem bu asalaklar düzeninin anayasasını, hem de adına kapitalizm dedikleri sömürü düzenini tarihin çöplüğüne atmak için mücadele etmekten, yani **SOSYALİZM**'den geçiyor.

BOYKOT!

FORUM: Tekstil işçileri referandumu tartışıyor!

22 Ağustos Pazar
Saat: 14.00
Yer: Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Buca Şubesi
Adres: M.Akif Cad. No:5 Daire 6 Şirinyer/Buca

BOYKOT!

Daha çok umut edip, umutları yeşertmeliyiz!

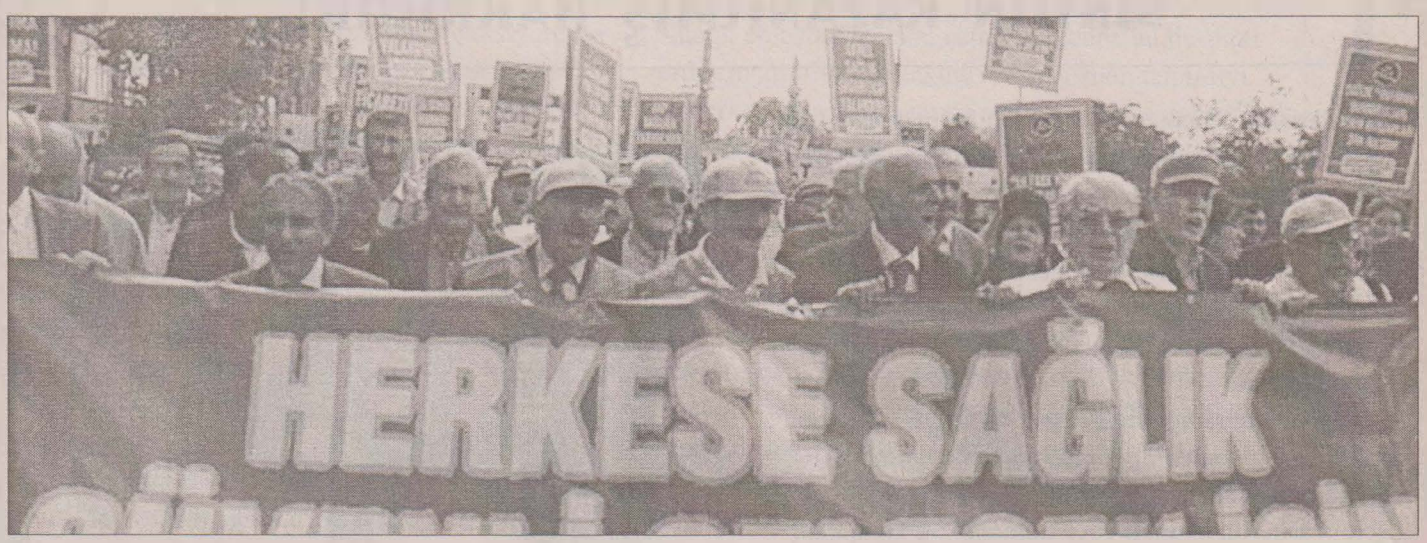
Ben küçük bir tekstil atölyesinde ayakçı olarak çalışıyorum. Hem mesailerin fazla olması, hem yapılan işin ağırlığı hem de kadın olmak bir çok zorluğu da besliyor. Aylık ücretim 375 TL. En erken çıktığım vakit 20.30 ya da 22.30. Dolayısıyla ne kendime ne de çocuğuma ayıracak vakit bulamıyorum. Ama sorarsanız çocuğuma iyi bir gelecek için çalışıyorum. Oysa düşünüyorum da ben çocuğuma sadece bir ekmek götürebilmek için çalışıyorum. Bunun ötesinde onun sorunlarıyla ilgilenemiyor, onunla beraber bir şeyleri paylaşamıyorum.

Neden diye soruyorum, bu bir kader diyemem. Evet işçi bir aileden geliyorum. Özel mülkiyetim falan da yok. Zaten asgari ücretli biri ömrü boyunca sadece bir kuru ekmeğe çalışıyor. Ürettiğini giyemiyor, içemiyor, yiyemiyor. Varsa yoksa kapitalistlerin kesesini dolduruyoruz. Onlar zengin oldukça bizler daha dibe batıyor ama yine de mücadele edemiyoruz. En ufak bir hayır dememiz kapı dışarı edilmemiz oluyor.

Yaşamak bizler için her gün daha kötüye gidiyor. Bizlerse farkında olmadan yaşam denen şeyin sadece acı ve zulüm tarafında konumlanmışız. Çünkü örgütsüzüz, korkuyoruz, içimizde biriken öfkeyi bize sömürenlere değil, bizimle aynı yolda yürüyenlere yöneltiyoruz. Ama artık kaybedecek bir şeyimizin olmadığı da gün gibi açıktır. Artık 2 kuruşa razı olacağımıza birbirimize yaslanarak ballı incirlerin tadına varmalı ve nasıl üretiyorsak, yönetenin de bizlerin olduğu güzel günlerin inancıyla daha çok umut edip umutları yeşertmeliyiz.

Bir tekstil işçisi

Sigorta hakkına sahip çık!

Türkiye İstatistik Kurumu'nun Nisan ayı için hazırladığı sigortasız ve kayıt dışı çalıştırma raporu biz işçiler adına durumun ne kadar vahim olduğunu gözler önünü seriyor. Resmi kurum tarafından tespit edilen rakamlara göre; istihdam edilen **toplam nüfus 22 milyon 501 bin** iken, bunun **9 milyon 747 bin** kişisinin herhangi bir sosyal güvencesi bulunmuyor. Resmi rakamların gerçeği tam anlamıyla yansıtmadığını ve gerçek rakamların bunun çok daha üzerinde olduğunu ise tahmin etmek hiç zor değil.

Devletin en yetkili ağızlarından bile itiraf edilen bu durum, milyonlarca işçinin aileleri ile birlikte emeklilik, sağlık, işsizlik ödeneği haklarından mahrum olduğu iş kazaları ve meslek hastalıklarına karşı herhangi bir güvencesi olmadığı anlamına gelir. Oysa sigortalı olmak en doğal hakkımızdır ve sigortasız çalışmayı kesinlikle reddetmeliyiz. Tekstil işçisi bir arkadaşımızın bu konuda verdiği mücadele anlamlı bir örnek olarak karşımızda duruyor:

BEGOS'ta sigortasız çalışan bir arkadaşımız patronuyla sigortasının yapılması üzerinden defalarca konuşmasına rağmen sigorta girişi yapılmamıştı. Oysa yasada deneme süresi de dahil olmak üzere patronun en geç 30 gün içerisinde sigorta yapmasının zorunlu olduğu yazılıdır.

Bir kaç ay geçmiş olmasına rağmen sigortası yatırılmayan arkadaşımız SGK'ya giderek "Sigorta Bildirim Belgesi" formunu doldurak şikayette bulunmuştur. Bu şikayeti dilekçe yazarak da yapabiliriz. 40 gün kadar sonra kurum tarafından gönderilen görevli, arkadaşın sigortasız çalıştırıldığı tespitinde bulundu. Bu olayın ardından arkadaşımızın hemen sigortası yapıldı ve asgari ücret üzerinden maaşı yatmaya başladı.

Biz de sigortasız çalışıyorsak benzer bir yöntem uygulayabiliriz. Ama sonuç almanın en etkili yolu, fabrikada benzer sorunlar yaşayan işçi arkadaşlar ile biraraya gelmek, sorunlarımızı tartışmak, resmi başvuruları da birlikte yapmak olacaktır.

Doğum İzni:

- İş Yasası'nın 74. maddesine göre kadın işçilerin doğum izni, doğumdan önce 8 ve doğumdan sonra 8 hafta olmak üzere toplam 16 haftadır. Çoğul gebelik halinde doğumdan önce çalıştırılmayacak sekiz haftalık süreye iki hafta daha eklenir.
- İşçinin istemesi ve sağlık durumunun uygun olduğunun hekim raporu ile belgelenmesi durumunda doğumdan önceki üç haftaya kadar işyerinde çalışabilir. Bu durumda, kadın işçinin çalıştığı bu süre doğum sonrası sürelere eklenir.
- İşçinin çalışmasının sakıncalı olduğunun (düşük riski gibi) doktor raporu ile belirlenmesi durumunda doğumdan önce ve sonraki toplam 16 haftalık süre arttırılabilir.
- Kadın işçinin isteği üzerine kendisine 16 haftalık sürenin tamamlanmasından ya da çoğul gebelik halinde 18 haftalık süreden sonra 6 aya kadar ücretsiz izin verilir.

Yıllık ücretli izin, sınıfın kazanılmış hakkıdır!

İş yerinde deneme süresi de dahil olmak üzere, en az bir yıl çalışmış olan işçiler **yıllık ücretli izin** hakkı kazanır. Bu hak, yasalarda açık olarak şu biçimlerde düzenlenmiştir:

- İşçilere verilecek yıllık ücretli izin süresi bir yıldan beş yıla kadar olanlara 15 iş günü, beş ila onbeş yıl arası çalışanlara 21, onbeş yıldan fazla olanlara 26 iş günüdür.

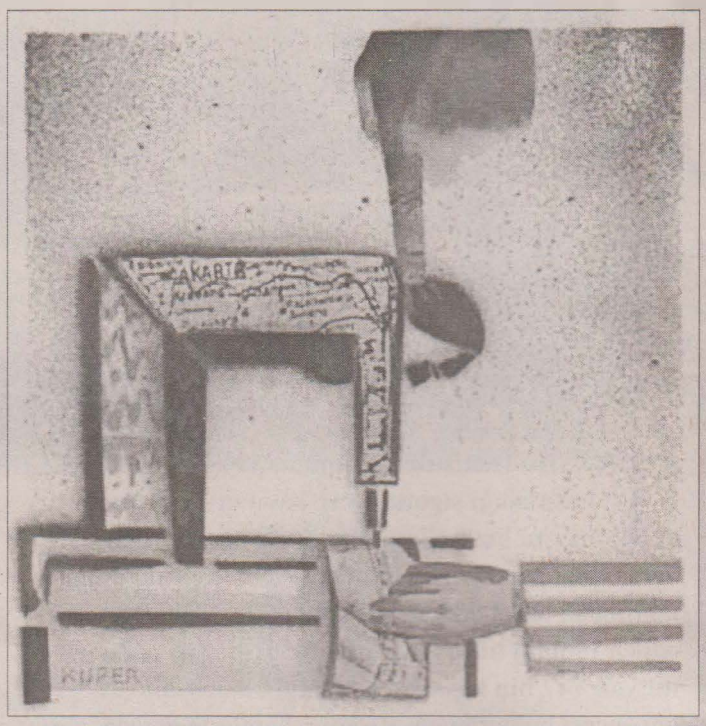
- İşçinin uğradığı kaza veya tutulduğu hastalıktan ötürü işine gidemediği günler, kadın işçilerin doğumdan önce ve sonra çalıştırılmadığı günler, işçinin askerlik hizmeti veya herhangi bir kanundan dolayı ödevlendirilmesi sırasında işine gidemediği günler, çalışmakta olduğu işyerinde doğal afetler (sel, deprem vb.) gibi durumlarda tatil edildiği günler, hafta tatili, ulusal bayram, genel tatil günleri, işçilerin arabuluculuk toplantılarına katılmaları, hakem kurullarında bulunmaları, bu kurullarda işçi temsilciliği görevlerini yapmaları, çalışma hayatıyla ilgili mevzuata göre kurulan meclis, kurul, komisyon ve toplantılara yahut işçilik konuları ile ilgili uluslararası kuruluşların konferans, kongre veya kurullarına işçi ve ya sendika temsilcisi olarak katılması sebebiyle işlerine devam edemediği günler, işçilerin evlenmelerinden üç güne kadar, ana, babalarının, eşlerinin ve çocuklarının ölümünde üç güne kadar verilecek izinler yıllık ücretli izin haklarından sayılmaz.

- Yıllık ücretli izin işveren tarafından bölünemez, karar verme hakkı işçinindir.

- İşveren tarafından yıl içinde verilmiş bulunan diğer ücretli ve ücretsiz izinler veya dinlenme ve hastalık izinleri yıllık izine dahil edilemez. Yıllık ücretli izin günlerinin hesabında izin süresine raslayan ulusal bayram, hafta tatili ve genel tatil günleri izin süresine sayılmaz.

- Yıllık ücretli izinleri iş yerinin kurulu bulunduğu yerden başka bir yerde geçirecek olanlara, istemde bulunmaları ve bu hususu belgelemeleri koşulu ile gidiş ve dönüş dört güne kadar ek ücretsiz izin verilmek zorundadır.

- İşveren işyerinde çalışan işçilerin yıllık

ücretli izinlerini gösteren izin kayıt belgesi tutmak zorundadır.

***

Evet, biz işçilerin bu kadar hakkı olmasına rağmen biz bunları kullanamıyoruz. Çünkü haklarımızı bilmiyoruz ve haklarımıza sahip çıkmıyoruz. Onlarda çok kolayından istediği gibi bizleri kullanabiliyorlar.

Benim çalıştığım işyerinde de senenin sonuda herkesi çağırıp, hiç kimse senelik izinlerini kullanmadıkları halde, kullanmışlar gibi imza attırıyorlar. Atmayanlara da "bana güvenmiyor musunuz, daha sonra parasını vereceğiz" diyorlar. Ama on yıldır ordayım, patron hiç kimseye izin parasını vermedi.

Bizler de çalışanların yarısı izin kullanmadık. İmza da atmıyoruz dedik. Patron çoğunluk olduğumuzun ve haklarımızı bildiğimizin farkında olduğu için hiçbirşey diyemedi.

Bu işler böyledir, kabul edip susarsak herşeyimizi elimizden alırlar. Hak verilmez hak kazanılır! Kazanılmış haklarımıza sahip çıkalım. Hem kendimiz, hem de çocuklarımız için!

Gıda Çarşısı'ndan bir tekstil işçisi

Meydanı kuru?luk asalaklara bırakmayalım!

Merhaba *Tekstil İşçileri Bülteni* okurları,

Ben Pınarbaşı'nda bir tekstil firmasında çalışıyordum. İşe başlar başlamaz, işi yeni öğrenmeme rağmen; sayı baskısıyla karşılaştım. Gün içerisinde verilen sayıyı yetiştirmeye çalışırken, aynı zamanda yedek iş çıkarmam, özel siparişleri yetiştirmem ve sürekli arızalanan bir makinenin bakımını yapmam gerekiyordu. Bir de makinenin bozuk olduğu her dakikada yapmam gereken işler, diğer dakikalarımın üstüne binince daha da hızlı çalışamam gerekiyordu. Tabii bir de sürekli olarak işi "düzgün" yapmam söyleniyordu.

Ben bütün gün kan ter içinde bunları yetiştimeye, işimi iyi yapmaya çalışırken sürekli bozulan makine için beni başlarından savıp "tekrar başlat" diyorlardı.

Böyle olunca bir süre sonra hatalı işler çıktı. Bu hatalı işlerden beni sorumlu tuttular. Ben makinenin bozuk olduğunu, sayıları yetiştirmek için acele etmek zorunda kaldığımı, dikkat etmeme rağmen gözümden kaçmış olabileceğini söyleyince "Dilin uzun!", "Cevap verme!" dediler!

Bir kaç dakika sonra makinenin ayar bölümünde bir parçanın yerinden çıktığı ve bundan dolayı işlerin hatalı olduğu anlaşılınca, bant ustası gururuna bu durumu yediremedi. Bozuk makine için çağırılan tamirciyi beklerken usta başı yanıma sert bir şekilde gelip "makine bozuk değil, sen hatalı iş yapıyorsun, çok konuşuyorsun, yürü muhasebeye!" diyerek beni kovdu.

Evet arkadaşlar, başımdan geçen bu! Şimdi soruyorum ben ne yaptım?

250 kişilik atölyede 45 derece sıcaklıkta çalışıp, iş yetiştirmeye çaba gösterme, su ve tuvalet yasağı olan, sürekli işçiye hakaret edilen bu işyerinde benim ustaya "makine bozuk" diye cevap vermem mi hata yoksa bu işyerinde çalışan işçilerin bu koşullara boyun eğip susmayı tercih etmeleri ve bu hareketleriyle onları ezenlere cesaret vermeleri mi?

Tabii ki susmamız ve onursuzluğu kabul etmemiz hata! Unutmayın ki, parmağın biri karşıyı gösteriyorsa, dördü de sizi gösteriyordur. Hatayı artık kendimizde arayalım, susmayalım, birlik olalım. Meydanı üç kuruşluk asalaklara bırakmayalım!

Pınarbaşı'ndan bir tekstil işçisi

?? iden i? iye...

Çay paydosları dinlenmek içindir!

Ben Gıda Çarşısı'nda çalışan bir tekstil işçisiyim. Çoğu fabrikada olduğu gibi bizim işyerimizde de saat başı sayı alınıyor. Yapılan her iş için saatlik istenecek sayı bellidir. O sayıdan fazlasını verirsen bir sonraki saat senden daha fazlasını istiyorlar. Bunun farkında olmasına rağmen her saat daha fazlasını vermeye çalışan arkadaşlar var. Normalde onlardan istenilen 70 parça iken 90 tane veriyorlar. Bunun sonucunda bir saatte 90 adet üretiyorsa bir sonraki saat yorulduğu için yapamıyor. Eksik sayıyı 15 dakikalık çay paydosunda kapatıyor.

Biz birçok kez konuşup bu arkadaşlardan birine durumu anlattık. Böyle yapmaması gerektiğini, yorulduğunu ve dinlenmesi gerektiğini belirttik. Bize verdiği cevap ise "sayım çıkmadı" oluyor. Biz de ona 90 tane verirse zaten hiç bir zaman sayıyı çıkaramayacağını anlattıktan sonra bize haklı olduğumuzu ve paydosta çalışmayacağını söylüyor.

Birkaç kere arkadaşlarla tesadüfen farkettik. Biz atölyeden paydos saatinde çıkınca arkadaşımız yine çalışıyormuş. Konuştuğumuz zaman yapılan bütün haksızlıkların farkında ve birşeyler yapılması gerektiğini söylüyor ama paydos saatlerinde çalışmayı sürdürüyor.

O arkadaşa bir kez de bülten aracılığıyla sesleniyorum. Sen bu şekilde çalışmaya devam edersen önünde çalışan arkadaşa da baskı yapacaklar! O da paydoslarda çalışmak zorunda kalacak, sonra arkanda çalışan işçi için de aynı sorun geçerli. Sonunda ise çay paydosu olduğu gibi kaldırılacak. Böylece dinlenme için verilen 15 dakikalık kısa paydosu da kaybedeceğiz.

Gıda Çarşısı'ndan bir işçi

ÇEL-MER işçisi direndi, fabrikasını işgal etti ve kazandı!

ÇEL-MER işçileri sendikal hakları için dişe diş mücadele ettiler. Birleşik Metal-İş sendikasına üye oldukları için işten atıldılar. Bu saldırıya karşılık fabrika önünde direnişe geçen ÇEL-MER işçileri, fabrika önündeki beklevişlerinin ardından üretim yaptıkları fabrikayı işten atılan ve çalışan işçiler olarak işgal ederek 12 metre yükselteki vinçlerin üzerinde çıktılar ve *"Haklarımızı alana dek buradan inmeyeceğiz!"* dediler.

Bunun üzerine patronun çıkarları doğrultusunda harekete geçerek fabrikayı kuşatan polis, fabrikanın hangar kapılarını kapatarak fabrikanın içine hava girmesini engelledi. Fabrikanın elektiği ve suyu da kesilerek işçiler yıldırılmak istendi. 3 işçi havasızlıktan bayılınca ÇEL-MER işçileri kararlılıklarını göstererek fabrikanın tavanın deldiler ve direnişlerini sürdürdüler.

Bunun yanı sıra fabrika önünde işçilerin aileleri ve devrimci demokrat kamuoyu, UPS işçileri, ÇEL-MER işçilerini yalnız bırakmadı. Dört gün süren fabrika işgalinin ardından valilikle de yapılan görüşmeler sonucu ÇEL-MER işçileri zafer kazandı. Sendika ÇEL-MER'e girdi!

İşçi sınıfına selenen ÇEL-MER işçilerinin seslerine kulak verelim, yaşanan bu başarılı deneyimden dersler çıkararak, birleşelim, örgütlenelim, onurumuza, ekmeğimize sahip çıkalım!

Aşağıda ÇEL-MER işçilerinin işgal eylemine başlamadan önce yayınladıkları metinden bir bölüm sunuyoruz. Metnin tamamına www.kizilbayrak.net adresinden ulaşabilirsiniz.

Direni?imize destek olmalı sesimize ses katmalısınız!

"İşçi, emekçi kardeşler!

Hepimiz benzer sorunlar yaşıyoruz. Sefalet ücretine talim ediyor, yoksulluk içerisinde yaşıyor ve gece yastığa başımızı koyduğumuzda kara kara ay sonunu nasıl getireceğimizi düşünüyoruz. İşte bize reva görülen hayat bu! İşte tamda sorunlarımız ortak olduğu için mücadelemizde ortak olmalı. Nasıl ki patronlar fabrika ayırt etmeden işçilere karşı birlikte hareket ediyorsa bizler de bu asalaklara karşı birlikte hareket edebilmeliyiz.

Bizler sonuna kadar haklı olduğumuz bir yola çıktık. Yalana yanlışa bulaşmadık. Kimseye haksızlık etmedik, etmeyeceğiz. Ama emeğimize ve onurumuza da sahip çıkacağız. Bize yapılan haksızlığa karşı sonuna kadar direneceğiz. Bu mücadele hepimizin mücadelesi. Biz kazanırsak, biliyoruz ki diğer işçi kardeşlerimiz de kazanacak. Biz kazanırsak bütün emekçiler kazanacak. Çünkü herkes görecek ki haksızlık yapanın yanına kar kalmayacak, örgütlenen ve birlik olan işçi yenilmeyecek.

İşte bu yüzden tüm işçi ve emekçi kardeşlerimizi direnişimize destek olmaya, sesimize ses katmaya çağırıyoruz.

Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!"

Kamboçya'da tekstil işçileri grevdeydi!

Küresel ekonomik krizden en fazla etkilenen ülkelerden biri de zaten yoksulluk sınırında yaşayan Kamboçya oldu. Krizin etkisini en fazla hissedenler ise tekstil işçisi kadınlardı. **Aylık 56 dolar** ücrete çalışan işçiler Gant ve Adidas gibi tanınmış markalara üretim yapıyorlar.

Kadın işçiler insanca yaşam taleplerini haykırmak için 27 Temmuz günü grev yaparak alanlara çıktılar. Meclis binası önünde toplanan binlerce işçi burada polisin saldırısına hedef oldu ve çatışmalar akşam saatlerine kadar sürdü. Kadın işçiler eylemlerine bundan sonra da devam etmekte kararlılar.

Bangladeş tekstil işçileri mücadele etti, kazandı!

Bangladeş'te 22 Haziran günü ücretlerin düşüklüğü sebebiyle tekstil işçileri alanlara çıkmış ve polisle çatışmıştı. Wal-Mart, H&M ve Marks&Spencer gibi tekellere üretim yapan 250 tekstil fabrikasından 5 bin kadar işçinin Dakka'da gerçekleştirdiği eylem sırasında 20 işçi de yaralanmıştı.

Eylemin ardından devlet patronlar ve temsilcileri ile biraraya gelerek bir komisyon oluşturdu ve asgari ücrete %80 oranında zam yapıldığını açıkladı. Buna göre 1662 Taka olan aylık ücretler 3000 Taka'ya yani 43 dolara yükseldi. Bu zammın 2006 yılından bu yana alınan ilk zam olduğu öğrenildi.

Çemen Tekstil'de sendikal ihanet!

Çemen Tekstil fabrikasında işverenin sendikayı tanımaması nedeniyle grev çıkan DİSK/Tekstil Sendikası üyesi işçiler, 70 günü aşkın süreyle fabrika önünde direnmiş bu direnişin ardından Çemen patronu ile sendika masaya oturmuştu. Ancak sendikanın tutumu nedeniyle sendika fabrikada yetkiyi kaybetti. Patron ise Öz İplik-İş'i fabrikaya sokarak işçileri bu sendikaya geçirmeye çalıştı. DİSK Tekstil ise mücadele vermek şöyle dursun, 25 işçiyi "provokatör" olmak gerekçesiyle sendikadan atarak adeta patronun işini kolaylaştırdı.

İşçiler sendika ağalarının tutumunu protesto etmek için sendika önünde bir eylem gerçekleştirdiler. Konuşma yapan Mehmet Çelik, DİSK Tekstil Sendikası Genel Sekreteri Mehmet Subaşı'nın kendilerini sattığını ifade etti. "*25 işçi sana 3 aylık sözleşme niye yaptın diye hesap soruyor, sendikadan ihraç ediyorsun. 12 kişiyi işten attırıyorsun. Asıl ihraç edilmesi gereken sensin*" dedi.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Feyzettin Altun ise DİSK Tekstil Genel Başkanı Rıdvan Budak'ın televizyonlarda "Bu işçilerin cebine para konulmuş" dediğini hatırlatarak "*Asıl siz 3 aylık sözleşmeyle bizi satarken cebinize ne kadar para konuldu onu açıklayın*" dedi.

Işıklar Tekstil işçisi iş bıraktı!

Işıklar Tekstil'de ücretlerini alamayan işçiler iş bıraktılar. Kıraç'ta bulunan ve 300 kişinin çalıştığı, penye üretimi yapan Işıklar Tekstil'de ayın 5'inde ödenmesi gereken ücretler ödenmedi. Bunun üzerine 27 Temmuz günü işçiler saat 16.00'dan sonra iş durdurdular.

İşçilerin patronla görüşme talepleri ise "Patron yurt dışında" denilerek karşılanmadı. Bunun üzerine patron gelene kadar iş durdurma eylemini sürdüreceğini belirten işçiler eylemi ertesi gün de sürdürdüler.

29 Temmuz günü ise patron geldi ve ücretlerin öğlene kadar ödeneceğini, ardından da işçilerin yıllık izne çıkarılacağını söyledi. Yıllık iznin ardından işten çıkarma yaşanması olası görünüyor.

Direnişçi UPS işçilerinden Tekstil işçilerine çağrı!

TÜMTİS sendikasında örgütlenmeye başlayan UPS kargo işçileri, patronun sendikal çalışmadan haberi olmasının ardından işten çıkarma saldırısının hedefi oldular. Önce İstanbul ve İzmir, ardından ise Balikesir'de pek çok sendikalı işçi işten çıkarıldı. Ancak UPS işçileri tüm saldırılara rağmen üç buçuk ayı aşkın süredir direnişlerini ve sendikal mücadelelerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Direniş İzmir'de de UPS aktarma merkezi önünde sürüyor. İşçiler bir yandan yaptıkları eylemlerle seslerini kamuoyuna duyururken diğer yandan da içeride sendikal mücadeleyi sürdürüyor, üyeliklerini genişletiyorlar. Polisin ve UPS yöneticilerinin baskısına rağmen kazanana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini her fırsatta dile getiriyorlar.

UPS işçileri yalnızca kendi hakları için değil aynı zamanda tüm işçi sınıfının hakları için direniyor. Bu nedenle biz tekstil işçilerine de UPS işçileri ile sınıf dayanışmasını yükseltmek ve onların direnişlerinin kendi direnişimiz olduğu gerçeğini görmek düşüyor.

Tekstil işçisi arkadaş,

Bizler uluslararası bir kargo tekeli olan UPS kargoda başlayan sendikal örgütlenme çalışmasından dolayı işten atılan UPS işçileriyiz.

Dünya ve Türkiye'de UPS kargoda çalışan işçiler çeşitli şekillerde (merkez, kurye, taşeron, şube personeli vb) parçalanmış ve örgütlenmesinin önüne türlü engeller konulmuş durumdadır. Buna rağmen biz işçilerin kararlı mücadelesi ile bunları boşa çıkarmak mümkündür. Sendikal mücadeleden dolayı işten çıkarmalarla başlayan direnişimiz 106. gününe ulaştı. İşine, ekmeğine sahip çıkarak örgütlenen, sendikasına sahip çıkan UPS işçileri olarak direnişimiz; atılan işçiler geri alınana, toplu sözleşme yapılarak insanca çalışma koşulları yaratılana kadar sürecektir.

Uluslararası sermayenin tüm saldırılarına karşı biz işçilerin kölelik koşullarını ortadan kaldırarak iş güvencesine kavuşmanın, işten atmaların önüne geçmenin, dünyayı daha yaşanılabilir hale getirmenin tek koşulu örgütlenmek ve bu örgütlü mücadeleyi birleştirmekten geçiyor.

Bu duygu ve düşüncelerle hepinizi direnişimizin tüm coşkusu ile selamlıyoruz.

İş, ekmek yoksa barış da yok!

İzmir'den direnişçi UPS işçileri

İşçi Bülteni Özel Sayı: 609 * Fiyatı 25 YKr * Ağustos 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * Eksen Basım Yayın Ltd. Şti. * Molla Şeref Mh. Simsar Sk. 5/3 Fatih / İstanbul * Tel/Fax: 0 212 621 74 52 Baskı: Özdemir Matbaacılık * Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı / İstanbul * Tel: 0 212 577 54 92